

تهوع و استفراغ از دیدگاه طب مدرن و سنتی ایران

محمدعلی کمالی^{الف}، محمد مظاہری^ب، مهدی برهانی^ج، محمود بابائیان^ج، احمد رضا شریفی^ج، مهین الصاق^ب، محمد رضا حاجی حیدری^ج، مریم یاوری^{الف}، مجید آویزگان^ب، پیمان ادبی^{ب*}، علیرضا قنادی^ب

^{الف}دانشکده طب سنتی، دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی، تهران

^بدانشکده طب سنتی، دانشگاه علوم پزشکی تهران، تهران

^جگروه طب سنتی ایران، دانشکده پزشکی، دانشگاه شاهد، تهران

^دگروه بیماریهای عفونی و گرمی‌سیری، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی اصفهان، اصفهان

^هگروه داخلی، دانشکده پزشکی و مرکز تحقیقات جامع نگر عملکرد گوارش، دانشگاه علوم پزشکی اصفهان، اصفهان

^وگروه فارماکوگتوزی، دانشکده داروسازی و مرکز تحقیقات علوم دارویی، دانشگاه علوم پزشکی اصفهان، اصفهان

چکیده

از جمله علل شایع مراجعه بیماران به درمانگاه گوارش و دیگر درمان‌گاه‌ها، تهوع و استفراغ می‌باشد که در صورت درمان می‌تواند تا حدود زیادی زندگی عادی فرد مبتلارا مختل کند.

در طب مدرن معمولاً از دو واژه تهوع و استفراغ جهت توصیف بیماری استفاده می‌شود که تاکنون تحقیقهای گسترشده ای در راستای پیشگیری و درمان آن انجام شده و توصیه های فراوانی در این زمینه وجود دارد. در طب سنتی ایران چهار واژه تهوع، غشیان، تقلب نفس و قی به کار رفته که در قسمت علل ایجاد کننده آن یک سبب کلی و هفت سبب جزئی به نام «اسباب و علل» قی، تهوع و مواردی دیگر ذکر شده است. در این طب از نقش اخلاط، ضعف معده، فساد غذا در معده و مشارکت دیگر اعضا در ایجاد این بیماری سخن به میان آمده و سپس پیشگیری و درمان براساس سبب بیماری و نوع خلط بیماری زا پایه ریزی می‌شود.

برخی از اوقات ممکن است علت اصلی ایجاد این بیماری در اعضا دیگر مانند دماغ، جگر، طحال و دیگر اعضا باشد (مشارکت اعضا)، که در این حالت درمان اصلی باید متوجه رفع مشکل آن عضو گردد. رنگ مواد مستفرغه دال بر نوع خلط و ماده مسبب قی می‌باشد. رابطه قی با رطوبت وضعف معده از دیگر موارد ذکر شده در این طب است.

انجام قی داوطلبانه با تشخیص و نظارت طبیب حاذق در موارد خاص به عنوان پیشگیری و درمان جهت پاکسازی بدن از فضولات و مواد زاید از دیگر موارد پیشگفت در طب سنتی ایران است.

واژگان کلیدی: تهوع، طب سنتی ایران، طب مدرن، غشیان، قی.

تاریخ دریافت: اسفند ۹۰
تاریخ پذیرش: مرداد ۹۱

و برای هریک تعریف خاصی مطرح است.

در حال حاضر اقبال عمومی به استفاده از روش‌های درمانی طب مکمل و جایگزین در حال گسترش می‌باشد و مکتب طب سنتی ایران با پشتونه بالینی طولانی و منابع مکتوب متعدد

تهوع و استفراغ یکی از مشکلات شایع در بیماران مراجعه کننده به کلینیک گوارش و بعضی دیگر کلینیک‌ها می‌باشد (۱). در طب سنتی ایران چهار واژه قی، تهوع، غشیان و تقلب نفس ذکر شده

مقدمه:

عالیم حداقل شش ماه قبل از آغاز تشخیص باشد . سندروم استفراغ دوره ای (Cyclic vomiting syndrome) و معیارهای تشخیصی آن :

۱. دوره های مکرر استفراغ با توجه به شروع و مدت آن باید کمتر از یک هفته باشد.
۲. رخ دادن سه یا بیشتر از این دوره ها در مدت زمان یکسال .
۳. عدم وجود استفراغ در فواصل زمانی بین حملات .

- استفراغ دوره ای گاهی همراه با سیکل های قاعدگی خانمها و یا در زمان بارداری رخ می دهد. (۱)

تهوع با فراوانی نسبی ۵۱٪ و استفراغ با ۲۵٪ در بیماران مبتلا به زخم پیتیک و مبتلایان به سوءهاضمه بدون زخم، از شکایات اولیه بوده است. (۵)

- تهوع و استفراغ جزیی از سند رم دیس پیسی شناخته می شود بطوری که ۴۶٪ مبتلایان به IBS-C1 (سندروم روده تحیریک پذیر با غلبه یبوست) و ۴۸٪ مبتلایان به IBS-D (سندروم روده تحیریک پذیر با غلبه اسهال) از آن رنج می برند. (۶)

در مطالعه ای میدانی غشیان با ۲۰٪ و تهوع با ۱۰٪ در بیماران دارای عالیم معدی که به درمانگاه دانشکده طب سنتی تهران مراجعه کرده بودند مشاهده شد. (۷)

درمان در طب مدرن :

در طب مدرن درمان در مرحله اول، بررسی واصلاح رژیم غذایی و بهبود وضعیت روحی روانی بیمار توصیه می شود . در مرحله بعد استفاده از ضد افسردگیهای سه حلقه ای و داروهای ضد میگرن را در درمان استفراغ عملکردی موثر دانسته، استفاده از رفتار درمانی و آموزش مهارت‌های اجتماعی و شناختی را قابل ارزیابی می دانند . در تهوع ایدیو پاتیک مزمن بلوک کننده های رسپتور 5-HT3 مانند انداسترون، پرومتوازین و ضد افسردگیهای سه حلقه ای را در درمان موثر می داند . بتا بلوکرهای درمان تعدادی از بیماران مبتلا به استفراغ های دوره ای مفید هستند. (۱).

و با الهام گرفتن از مکانیسم های دفاعی بدن جایگاه ویژه ای یافته است . در این طب از روشهای درمانی مختلف برای پاکسازی بدن استفاده می گردد(۲) و قبل از شروع به درمان ، سعی در تعیین مزاج کلی بیمار، مزاج عارضی وی، خلط احتمالی مسبب بیماری ، مشارکت یا عدم مشارکت دیگر اعضا و سایر موارد می باشد، سپس با کوشش درجهت تعدیل مزاج بیمار بالغه مناسب، پاکسازی معده و در صورت لزوم استفاده از ادویه به درمان بیماری پرداخته می شود (۳-۴).

روش‌ها:

تهوع و استفراغ در طب مدرن :

تهوع عالمی است ذهنی با احساس ناخوشایند احتیاج فوری به استفراغ که به طور معمول در اپی گاستر یا گلو احساس می شود وابعاد آن شامل حالت تهوع ، ناراحتی اپی گاستر، احساس سنگینی و دیگر علامات شامل تعریق ، گیجی و حتی عالیم خلقی خستگی و افسردگی می باشد. (۱)

استفراغ به خروج افجارات محتویات معده یا روده از طریق دهان همراه با انقباض ماهیچه های شکم و عضلات قفسه سینه گفته می شود. (۱)

معیارهای تشخیصی تهوع مزمن :

- ۱- تهوع رنج آورکه معمولاً چند بار در هفته رخ دهد.
- ۲- معمولاً با استفراغ همراه نمی باشد .

۳- نبود مشکل متابولیک در فرد و عدم وجود اختلال در آندوسکوپی دستگاه گوارش فوقانی از دیگر معیارهای تشخیصی تهوع مزمن می باشد.

معیارهای تشخیصی استفراغ عملکردی مطابق با معیارهای ROME III :

۱. میانگین دفعات استفراغ یک یا بیشتر در هفته .
۲. عدم وجود معیارهای نشخوار (Rumination).
۳. فقدان استفراغ عمده و عدم اعتیاد به حشیش .
۴. نبود اختلالات سیستم اعصاب مرکزی و یا بیماری متابولیک که توجیه گر استفراغ باشد.

نکته : معیارهای فوق باید به مدت سه ماه ادامه داشته و شروع

اسباب و علل قی، تهوع ، غشیان و تقلب نفس در طب سنتی ایران :

اسباب و علل قی دو نوعند : کلی و جزئی

سبب کلی: آزار معده از دماغ یا مشارکت معده با دماغ درایجاد بیماری.

اسباب جزئی : هفت سبب هستند که عبارتنداز :

۱. تولید ماده مسبب قی در خود معده، که شامل اخلاط سودا، بلغم و یا صفرا می‌باشد و یا ریزش ماده از عضوی دیگر مانند طحال به معده .

۲. ضعف معده به علت سوء مزاجات و اعراض نفسانی شامل هم، غم و ترس.

۳. فساد غذا در معده به علل : کمیت (پرخوری) و کیفیت آن شامل خوردن غذای تند ، شور ، ترش ، بسیار چرب یا غذای سوخته ، سوء تدبیر در غذا خوردن مانند خوردن غذای لطیف بر غذای غلیظ که در آن صورت غذای لطیف فاسد شده باعث اذیت معده شده و معده ناچار در دفع آن می‌کوشد.

۴. خوردن غذاهای تهوع آور، تخلیل آنها و حتی بوییدن مواد مشتمئن کننده.

۵. اورام معده و احشا به خصوص ورمها گرم که ایجاد قی می‌کند .

۶. در بحران (مثل تبهای حاد) طبیعت یا همان قوه مدبره بدن جهت دفع ماده بیماری زا آن را به سمت معده رانده و این ماده رانده شده باعث قی می‌شود.

۷. دیگر بیماریها شامل برخی سردرد ها(مثلا بیضه) ، سوء هضم ، "انقلاب معده" ، دیدان (انگلها) ، قولنج و غیره که با آزار معده سبب ایجاد استفراغ می‌شوند.

تعريف "انقلاب معده": هر غذایی که خورده شود وبعد از هضم معده با قی خارج شود و علت تشییه آن به انقلاب آن است که قسمت تحتانی معده به طرف بالای آن حرکت کند و اینکه معده کار خود را خلاف حالت طبیعی انجام دهد که علل آن عبارتند از وجود زخم در اثنی عشر یا درساير بخشهاي روده کوچک. (۴)

قی ممکن است به واسطه استعمال دارو ایجاد شود که مضر و پر مخاطره است ولی اگر به وسیله غذا ایجاد گردد باعث

تهوع و استفراغ از دید گاه طب سنتی ایران :

در این طب از چهار واژه برای تعریف و توصیف بیماری استفاده شده است .

۱. تهوع : حرکت معده برای دفع ماده ای است که در داخل جرم معده قرار دارد، بدون آنکه چیزی دفع شود .

۲. غشیان : حالتی است از دل بهم خوردن و این به علت تقاضای معده برای خارج کردن هر گونه ماده غیر طبیعی بدون انجام هیچ حرکتی است. در این حالت ماده غیر طبیعی به پرز های معده چسبیده است .

۳. تقلب نفس : به غشیان دائم و همیشگی بدون انجام استفراغ اطلاق می‌شود .

۴ . قی (معادل لفظ استفراغ در طب جدید است) : حرکت معده برای دفع موادی است که در حفره معده قرار گرفته و با این اقدام، آن ماده از راه دهان دفع می‌شود. (۴)

قی وقتی بوجود می‌آید که ماده موذی در قعر معده قرار گرفته باشد، سپس معده به حرکت درآمده به طوری که قعر آن بالا آمده به فم (دهانه معده) نزدیک شده تا بتواند این ماده غیر طبیعی را رانده و خود را پاکسازی نماید. (۸)

غشیان، مقدمه و مبدأ قی بوده که شامل دو حالت است :

۱. غشیان دائم : ماده غیر طبیعی در خود معده تولید شده و یا از جایی دیگر از بدن آمده و به معده ریخته شده است، سپس به طبقات لایه ای آن نفوذ کرده و با تحریک فم معده موجب غشیان دائم فراهم می‌شود.

۲. غشیان دوره ای: ماده غیر طبیعی در خود معده تولید نشده بلکه مستقیما از دیگر اعضا مانند دماغ به معده آمده و در طبقات لایه ای معده نیز نفوذ نکرده است. (۳)

در تمامی حالات چهارگانه پیشگفت ، بی اشتہایی عالمتی غالب است . بعضی از انواع قی حاد همراه با اضطراب و نگرانی بیمار است مانند بیماری هیضه(هیضه به نظر گاسترو آنتریت می‌رسد) که در افراد دچار ضعف معده به علت سنگینی و تقل طعام بر معده آنان اتفاق افتاده و فرد دچار قی می‌شود. (۴)

ابتدا باید با تغییراتی به هم مزاجی آن عضو درآید تا قابل استفاده باشد. (۱۲)

همان‌گونه که در جدول ۱ اشاره شده است احساس قی بعد از حرکت روی غذا، دلالت بر رطوبت فم معده و یا ضعف معده می‌کند. (۳)

جدول ۱. رابطه قی بعد از حرکت روی غذا با رطوبت و ضعف معده

a- معده خالی b- کم اشتهاي c- خروج مواد غذائي همراه با مقداری بلغم در قی	- رطوبت معده	قی بعد از حرکت روی غذا
a- وجود املا b- اشتهاي طبیعی c- تنها خروج مواد غذائي در قی	- ضعف معده	

در قی ، خلط بلغم بیش از همه اخلاط خارج می‌شود و خلط صفرا و خلط سودا به ترتیب در مراحل بعد قرار می‌گیرند . خلط سودا فقط در قی افرادی یافت می‌شود که پیوسته شراب می‌خورند، کبد گرم داشته و طحالشان بزرگ شده است و یا در زنانی که قاعدگی ندارند. (۱۳)

جدول ۲. معیارهای دال بر نوع خلط و ماده مسبب قی وارتباط آن با رنگ مواد دفع شده و علایم همراه

علایم همراه	نوع خلط در معده	رنگ مواد مستقر غمغمه
نفخ، قرارقر، تشنجی مفترط، تلخی دهان	صفرا	زرد مایل به سبز
ترشی مزه دهان، عدم تشنجی	سودا	سیاه
نفخ و قرارقر در امعا و معده، کمی تشنجی ، سیلان لعاب از دهان	بلغم	شفاف زجاجی (به رنگ شیشه)
مشارکت دماغ با معده در ایجاد قی ، تهوع، غثیان و تقلب نفس	انصباب خلط از دماغ به معده	شفاف به رنگ آب بینی

درمان در طب سنتی ایران :

طبق نظر حکما، درمان در جهت بر طرف کردن عامل اصلی است، اصلاح مزاج بیمار به تفکیک نوع خلط مسبب بیماری الزامی است. (۴-۳)، با پاکسازی معده از وجود خلط فاسد می‌توان از قی پیشگیری کرد. (۱۴)، در کسی که هر چه می‌خورد قی می‌کند باید غذا را کم کم و به تدریج داد، در ضمن غذای وی لطیف و قلیل باشد.

پاکسازی معده و سبکی اعضای مجاور می‌شود. (۹)

به علت شدید الحس بودن فم معده، استشمام روایح بدبو و کریه سبب غثیان می‌شود. (۱۰)

قی الدم (استفراغ خونی) :

به دو علت بوجود می‌آید :

۱. به دلیل پاره شدن یا قطع رگی از رگهای مری یا معده و یا گشاده شدن بیش از حد این عروق قی الدم بوجود می‌آید که نشانه آن احساس درد در ناحیه مری یا معده است ولی اگر درد بین دو کتف باشد اختصاص به جراحت مری دارد.

۲. بر اثر پدید آمدن آفت در کبد یا طحال و سپس سرایت خون از این اعضا به معده ، قی الدم ایجاد می‌شود . مشخصه این نوع ، وجود نشانه‌های آسیب و تباہی در کبد یا طحال می‌باشد. (۱۱)

علل ایجاد تهوع از دیدگاه طب سنتی ایران :

۱. ماده غیر طبیعی در معده جا خوش کرده که باید در دفع آن کوشید.

۲. وارد آمدن ضربه به سر

۳. چنگ زدن خلط موذی به جدار معده

۴. وجود خلط صفرایی فاسد کننده غذا در معده

۵. رطوبت فم معده را سست کرده باعث حالت تهوع می‌شود .

۶. رطوبت غلیظ در معده جای گرفته است .

۷. افزایش میزان رطوبت در معده که با ایجاد ثقل باعث تهوع می‌گردد.

۸. تهوع به علت وجود خون یا بلغم در معده، که این حالت هنگامی اتفاق می‌افتد که معده کاملاً خالی از غذا بوده ، هیچ غذایی نیز دریافت نکرده باشد و رگهای خونرسان نیز کفایت تغذیه آن را نکند، در این هنگام معده از فرط گرسنگی به ناچار خون را قبل از آنکه به هم مزاجی خود درآمده باشد هضم می‌کند که در اثر این فعل و انفعالات تهوع روی می‌دهد . (۳)

توضیح : بنا بر عقیده حکماً طب سنتی هر عضوی در بدن تغذیه مخصوص به خود را دارد و ماده تغذیه رسان به هر عضو

درمان قی ، تهوع ناشی از تولید صفراء در معده :

آب انار میخوش ، آب به ، آب گلابی ، آب غوره ، آب زرشک آب سماق و آب لیمو را به مقدار مساوی گرفته و بجوشانند تا یک سوم آن باقی بماند سپس قند سفید داخل آن حل کرده ، به قوام آورند و میل نمایند . حجمات خشک نزدیک ناف و بین دو کتف نیز مفید است .

درمان قی ، تهوع و.... ناشی از مشارکت دیگر اعضا بدن مانند

دماغ ، جگر ، طحال ، کیسه صفراء و رحم :

تقویت عضو مشارک یا تقویت کل بدن و تقویت معده با آب میوه ، رب میوه وادویه خوشبوی قابض توصیه می شود . به کار بردن حقنه ملین و استفاده از ضماد به بریان کرده و سیب بر روی معده در این افراد مفید است . (۱۵)

درمان قی ، تهوع و.... ناشی از ضعف معده :

در افرادی که معده ضعیف داشته وبا غذا خوردن دچار غشیان می شوند باید قبل از غذا به آنها ماده نرم لیز کننده (مزلق) خوراند و بعد از غذا مواد قابض داد ، آنگاه آهسته قدم بزنند تا غذا به قعر معده سرازیر شود ، سپس معده را با جوارشات تقویت و حرکت را بیشتر کرد . و معده را با ضمادهای قابض تقویت نمایند . (۱۳)

درمان قی ، تهوع و.... ناشی از فساد غذا :

در این نوع قی که به دنبال مصرف غذاهای فاسد رخ می دهد ، در ابتدا باید غذا را اصلاح کرد ، سپس مقویات خوشبوی معده ، گرم یا سرد را بنا بر موافقت مراج بیمار استعمال کرد . (۳)

درمان قی ، تهوع و.... ناشی از بحران :

قی در بحران اگر شدید نباشد و به سبب آن بدن پاکسازی شود مفید است ، ولی اگر مفرط بوده و کیفیت آن سوداوی یا زنگاری باشد ناپسند است . تا زمانی که توان بدنی بیمار اجازه بدهد لازم به جلوگیری از انجام قی نیست ، بلکه باید با استفاده از سکنجین و مواد مشابه آن طبیعت یا نیروی ذاتی بدن را برای قی کمک کرد تا بدن پاکسازی شود ، مگر آن که ضعف

بعضی از روش‌های درمانی تو صیه شده :

۱. منحرف ساختن ماده از معده به سوی اندامها .
۲. بانداز اندام تحتانی بیمار از بالا به پایین و سپس قرار دادن آنها در آب گرم .
۳. گرم کردن اندام همراه با ماساژ قوی آنها در تسکین قی .
۴. حجمات خشک (باد کش) اطراف ناف ، میان دو کتف و ساق پا ها .

۵. روزه داری و ورزش .

۶. انحراف ذهن از تصور و ترسیم چیزهای کریه و مخالف طبع .
۷. برای جلوگیری از قی ، جذب ماده به سوی اندام بسیار سودمند است به خصوص اگر این ماده از اعضای دیگر به جز دماغ به معده ریزش کرده باشد .
۸. اگر همراه با قی و غلبه غشیان ، امتلا هم وجود داشته باشد فصل مفید است .

مواد قابض معطر و کلیه مواد اشتها آورو جذاب در درمان غشیان ، تقلب نفس ، تهوع و قی سودمند است . ترکیبی از سفوف (آرد) سماق همراه گشنیز خشک و غنیجہ گل در کاهش وقوع قی مفید است . (۳)

درمانهای ذکر شده در منابع طب سنتی بر پایه سبب شناسی تهوع ، غشیان ، تقلب نفس و قی :

درمان قی ، تهوع و غشیان ناشی از تولید بلغم در معده : بیمار ماهی شور با نان خورده واژ نوشیدن آب منع شود تا آنکه تشنجی شدید غالب شود سپس از آبی که لوپیا ، ترب ، خردل ، نمک و عسل در آن جوشانیده باشند ، بنوشد .

جوشاننده عود و قرنفل و میخک در درمان قی ناشی از بلغم مجرب است . بیمار از مصرف اشیای مولد بلغم مانند میوه های تر خودداری نماید . ورزش نیز در حد اعتدال مفید است .

درمان قی ، تهوع و.... ناشی از تولید سودا در معده : بهتر است در این حالت قبل از هر اقدامی بیمار حقنه شود . شربت انار مخلوط با ادویه جات معطر و نعنای مفید است . طحال را با ترکیب اکلیل الملک ، آس ، لادن ، اشنیه و شراب غص ضماد کنند . فصل رگهای پا و حجمات ساقهای پا نیز در این افراد مفید است .

پاکسازی معده از فضولات لازم بوده و در حفظ صحت موثر است . تشخیص و تعیین اصحاب قی (واحدین شرایط) بر عهده طبیب است و هر کسی نمی تواند خود سرانه اقدام به قی نماید . (۱۸)

بحث و نتیجه گیری :

در طب مدرن معمولاً دو واژه تهوع و استفراغ ، نحوه ایجاد آن و درمانهای مربوطه مطرح می باشد، در حالی که در متون معتبر طب سنتی ایران، چهار واژه تهوع ، غشیان ، تقلب نفس و قی ذکر شده و به تفصیل به تعریف آن پرداخته و از علل اولیه ایجاد این حالات چهارگانه ، نقش دیگر اعضا (مشارکت عضو) در پیدایش مشکل و بالطبع ایجاد قی و سایر حالات ، سخن به میان آمده ، همچنین در مورد نقش اخلاط و دیگر موارد در پیدایش بیماری پیشگفت، به حسب علت، درمان جداگانه ای برای هر یک ذکر شده است .

به نظر می رسد به دورازهر گونه تعصب و یک سونگری با مطالعه و بررسی آثار و تجارب حکماء بزرگ طب سنتی ایران همچون ابن سینا ، رازی و دیگر اندیشمندان این عرصه با استفاده همزمان از روشهای وامکانات تشخیصی و درمانی طب مدرن، بتوان درجهت کاهش آلام بیماران و پایه ریزی آینده ای روشنتر گام برداشت.

شدید برای بیمار ایجاد شود .

در این افراد برای تسکین تب ، شربت نیلوفر و گلاب و بعد از قی شربت انار و پودنه مفید است . (۳)

درمان قی، تهوع و ... ناشی از دیدان (انگلها) :
باید برای از بین بردن دیدان و اخراج آنها از بدن اقدام کرد (۴) .

دیگر توصیه ها در درمان قی ، تهوع ، غشیان و تقلب نفس :

بیمار مبتلا به قی شدید به منظور درمان، غذایی که سریع و آسان هضم می شود، بخورد وازنوشیدن آب سرد ، استحمام با آب سرد و مواجهه با هوای سرد پرهیزد . سکون و آرامش و روزه داری نیز مفید است . (۱۶)

آمیزه ای از دو جزء انار ملس و یک جزء آب برنج را تهیه کرده و صبح هنگام یک فنجان از آن بنوشند که به منظور رفع ترشی معده ، قی و درد معده بسیار مضرب است . آشامیدن یک فنجان عرق اسپند دانه دار (اسپند سفید) نیز مفید خواهد بود . (۱۷) مصرف مقداری مصطکی همراه با آب سیب معده را تقویت کرده و غشیان را تسکین می بخشد . جوییدن سقر و امثال آن مسکن قی و مانع ایجاد آن است .

اگر سک همراه عود خام و میخک به مقدار مساوی در آب سیب مخلوط کرده، تناول کنند مفید خواهد بود .

عدس را در آب پخته و سپس آب آن را دور بریزند ، مجدداً عدس را در سرکه بپزند و تناول کنند در علاج قی مفید است .

(۱۲)

انجام قی به عنوان پیشگیری و درمان :

قی ملایم در صورت مساعدة بدن با شرایط قی که تفصیل آن بر طبیب حاذق پوشیده نیست در هر ماه دو مرتبه به منظور

REFERENCE:

- Tack J,Talley NJ,Camilleri M ,Holtmann G ,HuPinjin,Malagelad. J-R ,Stanghellini V.Functional Gastroduodenal Disorders.in:Drossman DA ,Editor. ROME III The Functional Gastrointestinal disorders.3rd ed. United states of America : A llen press ,inc.,lawrence, ks;2006.p.516
- Sadeghpour, Omid; Jeladat, Amir: purgative drugs. The main categories of medicinal herbs, Journal of Islamic and Iranian Traditional Medicine, second year, second vol., Tehran: Iranian Academy of Medical Sciences

Publications, 1390.

3. Pour cena, Hussein ebn Abdullah: Law in medicine. Soroush publications. Translation: Abdel Rahman Sharafkandi, 1368.
4. Cheshti, Muhammad Azam: Azam's Elixir. Tehran manuscript: The institute of medicine history studies, Islamic and complementary medicine, 1383.
5. Kalantari, Hamid; Nourian, Seyyed Muhammad: Non-ulcer dyspepsia and peptic Ulcer in endoscopy. University of Medicine's journal, Year 28, No. 18, Isfahan, 1389.
6. Cremoni N I f, Talley . NJ - The overlap between functional dyspepsia and irritable bowel syndrome - a tale of one or two disorders ? - Alment pharmacol ;2004: 20 (suppl .7) 40 – 49
7. Emtiaz, Majid; Nazim, Ismail, Keshavarz, Mansour, Kamali-Nejad, Muhammad; Goushe gir, Seyed Ashraf Uddin, Hashem Dabbaqian, Fattaneh; Shahrad Bajestani, Hadi: Sinai Medicine and fat increase. Journal of Islamic and Iranian Traditional Medicine, the second year, the second vol. Tehran: Iranian Academy of Medical Sciences Publications, 1390.
8. Al-Ahwazi, Ali ibn Abbas: Complete Alsanaha Altabyah. Qom: Institute of Natural Medicine's Revival, 1387.
9. Chaghminy, Mahmud ebn Muhammad: "Ghanounche dar teb". Vthshyh Translation: Doctor Muhammad Taqi Mir, second print, Tehran: Iran's University of Medical Sciences and health services, 1383.
10. Arzani, Muhammad Akbar: "Mofarreh al gholoub" ("Ghanounche dar teb" Analysis). Institute of medicine's history ,Islamic and complementary medicine Studies, Tehran's university of medical sciences. Tehran's Kashmiran lithograph, Lahore, 1333 AH.
11. Arzani, Muhammad Akbrshah: Akbari medicine. First print. Institute of Natural Medicine's Revival. Qom. 1387.
12. Aghili Khorasani, Muhammad Hussein: "Kholase al Hekma". Correction, edition and research: Nazim Ismail. Institute of medicine history studies, Islamic and complementary medicine. 1387
13. Jarjani. Syed Ismail: "Zakhireye Kharazmshahy". Tehran. Iranian Academy of Medical Sciences Publications. 1380.
14. Qurashi, Ibn Nafis: "almojez fel teb". Research: Abdul Karim al-Azawi. "Al teb al Khamese", al-Qahira, 2008 AD- 1429 AH.
15. Razi, Muhammad ibn Zakariyya: "Alhavy". Diseases of the stomach and esophagus, research and translation: doctor Mohamed Ibrahim Zakir. Tehran: Research Center for Traditional Medicine and Materia Shahid Beheshti University of Medical Sciences. 1389, p: 93.
16. Kurd Afshari, Gholamreza: Nutrition in Iranian medicine. Second edition. Nasle Nikan. Eleventh print, 1387, P: 128.
17. Kermani, Mohammad Karim Khan: "Daghayegh al alaj". Translation: Isa Zia Ebrahimi, first print. Kerman, Sadat press: 1367.
18. Gilani, Mohammad Kazem: "Hefz al seha Naseri". Corrections and research: Doctor Rasoul Choupani: Danesh pajhouh print, Tehran, Nashr al maie: 1386.